

Szivárvány

A DEBRECEN-NAGYERDEI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA

2007/07

*„Magasztallak téged, Istenem királyom, áldom nevedet
mindörökké. Magasztal, Uram, minden teremtményed,
és híeid áldanak téged.” (Zsolt 145:1,10)*

Gyülekezetünk kamarakórusa énekelt a június 17-i zenés áhítaton

„Szivárványívemet helyezem a felhőkre, az lesz a jele a szövetségnek, melyet én a világgal kötök.” 1Móz 9,13

Énekkar(ok)

A gyülekezeti kérdőíveken néhányan az énekkar felől is érdeklődtek. Éveken keresztül gyakran szerzett örömet éneklésével vegyeskarunk. A tavaly pünkösdhétfői évadzáróról a Szivárványban is megemlékeztünk. A nyári szünet után a korábbi évek 40 fős kórusa tartósan felére fogyatkozott, ráadásul a szólamarányosság is vészesen felborult, és így már az őszi félévben egyetlen egyszer sem tudtak istentiszteleten énekelni. A megmaradt hűségesek két havi készülésének egy része, 20 fő segítség szervezésével szenteste még meg tudott szólalni. A felére csökkent vegyeskar próbákra rendszeresen járó tagjainak száma az új esztendőben sem gyarapodott. Gyülekezetünkben van szolgálati helye két különböző jellegű többszólamú kórusnak, de ahhoz kíváncsian folyamatosan a megfelelő, szólamarányos létszám jelenléte. Most is köszönjük a vegyeskar éveig hűségesen próbára járó tagjainak eddigi szolgálatát.

A segítségül hívott 20 gyülekezeti tagunk a szentesti éneklés után kamarakórust formálva együtt maradt. Tavasszal néhányszor istentiszteleteinken is szolgáltak már. Most jún. 17-én vasárnap délután a zenés áhítaton pedig lélekemelő, igényes, néha zeneileg nem is könnyű művekkel mint a város egyik legszínvonalasabb gyülekezeti kórusát ismerhettük meg őket. A fogadtatást jelezte az is, hogy a jelen lévő több mint száz fős gyülekezet, a záró ének után – a zenés áhítatokra nem jellemzően – spontán módon, felállva tapssal is megköszönte a szolgálatot. Legyen áldás mindazokon, akik idejükből és tehetségükből áldoznak gyülekezetünk épülésére.

Püski Lajos

Vakációs gyerekhét

Útravaló (5.) – „Édesen alszol...” (Péld 3, 19-26)

(Elhangzott a Méliusz Rádióban 2007. ápr. 30-án)

De jó, amikor a szabadság idején, a nyári szünet alatt nem kell reggelente korán kelni, kapkodva reggelizni, és rohanni a buszhoz.

De jó, amikor hosszabb ideig nem kell menni iskolába, feleléstől, dolgozatoktól rettegni, és nem kell a munkahelyi feladatokkal, gondokkal foglalkozni.

De jó, amikor lehet pihenni, nyugodtabban, édesen aludni.

De jó, hogy ilyenkor elfelejthetjük a mindennapos iskolai, egyetemi, tanulmányi és munkahelyi feladatokat, gondokat, izgalmakat és felelősséget.

Bizonyára sokan szeretnék, ha gyakrabban lehetne ilyen nyugodtan, édesen aludni. Talán szeretnék kint a természetben, csodálva annak szépségét, rendjét, és hallgatva a madarak énekét, egy kicsit megpihenni.

De mindannyian tudjuk, hogy egy esztendő munkás, szorgos napjai között ritkán lehet ez így. Azonban még ritkábban lehet ez így, ha az édes álmunk, és nyugalomunk csupán a folyamatosan változó külső körülményektől függ.

Honnan, hogyan lehetne mégis folyamatos a békességünk, mindig édes, nyugodt az alvásunk, pihenésünk?

Akkor lehetséges ez az édes álom, a körülmények ellenére való nyugalom, ha a változó, nyugtalan, háborgó világnál biztosabb lelki alapja van életünknek.

Tudjuk, a szabadság, a nyári szünet gyorsan elmúlik. Folytatódik minden ugyanúgy, mint azelőtt volt. Tanulni kell, feleltetések, dolgozatok jönnek. Munkahelyeken folytatni kell a szeretett, vagy napi robotként megélt munkát. Újra találkozni kell azokkal is, akikkel talán rendezetlenül maradtak emberi kapcsolataink. Vagy a munkanélküliség réme miatt

sokan nagyon kiszolgáltatott helyzetben érzik magukat. Újra lesznek napi izgalmak, bajok, problémák, bizonytalanságok, amelyek miatt megint nyugtalanná válnak még az éjszakáink is.

Kellene ebben a bizonytalan világban egy biztos pont, akire szabadnapjainkon és munkanapjainkon, örömünkben és bánatunkban is számíthatnánk.

A szabadság idején ne csak megállni és kikapcsolódni akarjunk egy kicsit, átmenetileg elfelejtve a napi gondokat, hanem gondolkozzunk el életünkön, világunkon, és vegyük észre, hogy az Isten bölcseséggel vetette meg a föld alapját, tudása által harmatoznak a magas fellegek, és bizonyára van terve a mi életünkkel is.

Ha megfontoljuk mindezt, és az örökkévaló Istent nem tévesztjük el szemünk elől, akkor nyugtalan világunkban élve, útjainkban mégis biztonságban járhatunk, és ha lefekszünk, akkor a nehéz körülmények ellenére is, sokszor édesen aludhatunk, ahogy a Biblia a Példabeszédek könyve harmadik fejezetében ezt már évezredek óta hirdeti.

Ne magadban, a változó körülményekben, vagy divatos modern mítoszokban keresd nyugtalan világunkban a nyugalmat és békességedet, hanem folyamatosan bízd magad Istenre, örömeiddel, gondjaidal együtt, és meg fogod tapasztalni, hogy nem csak a szabadság idején, a nyári szünet alatt lehet átmenetileg nyugodtabban aludni.

Sok millió keresztyén ember tanúsítja, hogy érdemes az Úrban bízni, ha Benne fogsz bízni, akkor a körülmények ellenére a Te életedben is igaz lesz, hogy mindig „édesen alszol”.

Püski Lajos

Rejtvény

III	KAPCSOLAT ISTENNEL	IGE VÉG	ÓSMAGYAR SZÁLLÁSHELY EUROPÁI UNIO	JÉZUS AZ EMBEREK MÉGVÁLTO- ZÁ LAT.	FÖLDÖN KIVÜLI LATINUS KÉRDŐJEGY	FEL- SZÁLLÓ LEG- NÁRAHAT
I	A					T
A PÁRA HÁZOTT VÁMSZEDŐ KOROSÁB.					FALU HATVAN HELETT EGY	BOLGÁR KOLÓSTOR EGYENMŰ BETŰI
ZSIDÓ SZÉKTA IZRAELBELI KÖRÉZSŐ		ÖT CIRKÓVITUM		MAGYARRA LETT KELETI NÉP	ZULU PÁRRA NORVÉB AUTO	
						AZ IZOM EZZEL LAPASZKÓD NITROGEN
NYISD TSZ. I. SZ. PLUSZ			BALATON JÁDULÓ FALU MIKORBOL			
		KÖNYÖR- GESEM SZÁRVAS FELEZŐD			ZUHAN- NI	HARMADIK KOORDI- NÁTA
				VEH KI IZRAEL BIRÁSA		MAGAHOZ ÖLEL MUSZIKÁ
DEL ÁRSIAI NADÓ: PERKE		ETKEZDE TOBBFELE COPROCTOSIT BÖR				
II	E					
KÁSA EGYENMŰ BETŰI		TELKAROL ELEMEN VÉGEI			ATHÉOS CSAPNGY HÁRKÁ KALITUM	
"NEKEM TANCHIM" MATEEV.					NEHET FIU B KUKUCS- KAL	
			ERDELYI FOLYÓ ZUGADÉK TANIT 9.81 M/S² SPANJOL AUTO			SOKAUNÉK KULKA KISVÁNYO VÍZSZÁRTEL
SZÉKES- FEHÉRVÁR LATIN NEVEZÉSE		SEINTEN KÉN				
SZOLIT	E					PL. A HEIDEL- BERG

MEGFEJTENDŐ: I-II-III.
Jézus szavai a Máté evangéliumából

Kitekintő: Volt egyházi iskolások a munkáról

Az utóbbi évek több, egyetemi, főiskolai hallgatókkal foglalkozó vizsgálata során felfigyeltem egy olyan jelenségre, amit szívesen megosztanék a testvérekkel. Azt vizsgáltuk, hogy a volt egyházi iskolás hallgatók másképp gondolkodnak, élnek-e, mint a többi felsőoktatásban tanuló fiatal. Talán nem meglepő, mégis öröndetes, hogy a diplomaszerezés előtt ezek a fiatalok kitűnnek társaik közül aktívabb személyes és közösségi vallásgyakorlatukkal, még úgy is, hogy a felsőoktatásban tanulók általános hitbéli ébredésére számos jel mutat. Emellett, az eredményeink szerint, a volt egyházi iskolások jóval több és magasabb minőségű szépirodalmi művet olvasnak, mint társaik, s kevesebb időt töltenek számítógépes kikapcsolódással. Az egyik legjelentősebb különbségre akkor bukkantunk, amikor a munkába állással kapcsolatos véleményeket vizsgáltuk. A hallgatók jórésze ugyanis igyekszik elodázni a munkavállalást, későbbre halasztani a teljes állásba lépést. Ennek egyrészt nyilván az elhelyezkedési nehézségektől való félelem az oka, de más tényezők is közrejátszanak. A vizsgálatokból egyértelműen kiderült, hogy a volt felekezeti iskolások messze az átlag feletti mértékben terveztek a diplomaszerezés utáni azonnali munkába állást, s sokkal kevesebben voltak bizonytalanok a jövőre vonatkozó tervek tekintetében.

Az eredmények azt mutatták, hogy a hallgatókban különböző képek élnek az ideális foglalkozásról. Elképzeléseiket öt nagyobb típusba tudtuk sorolni. Ezek közül az egyikre a felelősségteljes, másokon segítő, társadalmilag hasznos munkavágya jellemző, amely lehetőséget nyújt az emberekkel való foglalkozásra, s a

teljesítményorientált szellemű csapatban való munkálkodásra. A felekezeti iskolák maturáltjai kimagaslóan nagy arányban képviselték ezt a szemléletet, háromnegyedük munkafelfogását elsősorban ezek a szempontok határozták meg. Míg a többi fiatal között népszerűbbek voltak azok az elképzelések, amelyeket a karrierközpontúság, az élményszerűség, a nyugalmas, kötetlen munkavégzés jellemez, addig a magas kereset és a munkahelyi előrelépés igényét kifejező karrierközpontú szemlélet legkevésbé volt népszerű az egykori felekezeti iskolások között.

Abban a világban, ahol a társadalom számára hasznos, a közjót szolgálni kívánó munka- és életfelfogás ritka kincs, érdemes felhívni a figyelmet arra, hogy az ilyen szemléletű fiatalok fontos örökséget visznek magukkal egyházunk oktatási intézményeiből. A kutatási eredmények egyébként arra is felhívták a figyelmet, hogy az egykori egyházi iskolásokon kívül a kisközösségi és a személyes vallásgyakorlatot folytatókra is kifejezetten jellemző ez a munkafelfogás.

Pusztai Gabriella

Próbál a tábort zenekar

Kérdőívről

„A Nagyerdei Gyülekezet nem statisztikagyártó játszótér”

Nem bizony! A cím nem tőlem származik, a gyülekezetből írta valaki, de teljes mértékben egyetértek vele. Egyértelmű következménye annak, hogy mára elégünk van a kérdőívekből. Úton-útfélen kérdőíveket akarnak kitöltetni velünk, jó esetben a közvetlen körülményeink értékeléséhez, jobbító szándékkal, kevésbé jó esetben „közvélemény-kutatásként”, rosszabb esetben eladási technikaként.

A misszió átfogó megközelítésében Isten kegyelme és az Ő dicsőítése mellett, ugyanúgy fontos a keresztyén közösség és a másokért való cselekvés, illetve e négy dimenzió egyensúlya, az egyén és a gyülekezet számára egyaránt. A kérdőív, amit a lelkészeinket is magába foglaló Missziói Bizottság dolgozott ki, dogozott fel, és amelyet a gyülekezet elkötelezett, a „kérdőívesdiben” kevesebb keserű tapasztalatot szerzett tagjai kitöltöttek, a lelkészeink számára kívánt segítséget adni a gyülekezet mai helyzetének megismeréséhez, kezeléséhez.

A gyülekezet vezetősége, döntéshozói számára megállapíthatóak a következők: A legjobbnak értékeli a kitöltők, ahogyan a lelkészek keresik az igei alapú látást; az ő igehirdető szolgálatukat; ahogyan a gyülekezet felelősei és testületei kihasználják a gyülekezet termeit, helyiségeit; az istentisztelet alatti gyermekórát; valamint a többgenerációs tábort.

A válaszadók felhívják figyelmünket arra, hogy előrelépést látnának jónak a gyülekezeten kívüliek megszólításában; az evangélium gyülekezeten kívülre történő terjesztésében; a gyülekezeti

tagok természetes adottságai és kegyelmi ajándékai szerint a szolgálatba való bevonásában; a presbiteri feladatra való felkészítésben; az adakozásban; valamint az egymás elfogadásában és személyes számon tartásában.

A két utolsó fejlesztésre váró terület megítélése (egymás elfogadása, személyes számontartása a gyülekezetben), ha nem is mutat lényeges változást, de semmiképpen nem javult a korábbi méréshez képest sem. Azok a területek, melyeket ma még jobbnak ítélnék meg a kérdésekre válaszolók (bár alapvetően eddig is elégedettek voltak velük), a következők: Az istentiszteleti szolgálatba való bevonás, az istentisztelet alatti gyermekórák, a többgenerációs nyári tábor. Egyes esetekben, egy továbbfejlesztett értékelési rendszer kialakításához, nem azonos módon tettük fel korábbi kérdéseinket, így ezeket, a hasonlóság ellenére sem érdemes összevetni.

Egy kérdőíves felmérés, a véges számú kérdésből adódóan is, csak tüneteket tud azonosítani. Annak megítélése, hogy mi a gyökere az adott értékelésnek, mindig további kutatást igényel. (A gyülekezetben ezzel foglalkozók azt is tudják, hogy e tünetek sokszor megfelelő kommunikációval kezelhetőek.) Most ebben a néhány sorban e tünetekről tudtam beszámolni. A nyár folyamán kis csoportok, teamek jönnek létre e kérdések továbbgondolására, a problémák orvoslásának megtervezésére lelkészeink irányításával.

Mózes Áron, Missziói Bizottság

„Az Isten országáért végzett szolgálat minden megfontolást és fáradságot megér.”
(Spurgeon)

Gyerekeknek

Kedves Gyerekek!

Most egy olyan történetet fogok nektek leírni, amit én nagyon szeretek:

Abban az időben a bűn elhatalmasodott a földön, és Isten látta, hogy ez így nem jó. Hosszú ideig türelmesen figyelt, de minden egyre rosszabb lett, csak egy igaz emberre talált. Őt Noénak hívták.

Azt a feladatot adta Noénak, hogy építsen egy bárkát, amibe összegyűjti családtagjait és minden állatból egy párt. Noét mindenki bolondnak nézte, nem értették, hogy ezt miért teszi, de ő kitartott Isten mellett és végezte a dolgát. Mikor elkészült a bárka és mindenki bent volt, Isten maga zárta be az ajtót. A bűnösök kívül maradtak. Ekkor hirtelen beborult az ég, és az eső 40 nap és 40 éjjel át esett. Az eső elállt, Noé kiengedett egy hollót, hátha szárazföldre talál, de a madár eredménytelenül repült vissza a bárkára. Később egy galambot engedett ki, ez a madár olajággal a csőrében tért vissza, ami azt jelentette, hogy valahol a közelben szárazföldet talált. Rövid idő múlva a bárka megfeneklett az Ararát-hegyén.

Noé miután kiengedte az állatokat, hálaáldozatot mutatott be Istennek és imádságban megköszönte családjával együtt, hogy megkímélte az életüket.

Az égen gyönyörű szivárvány jelent meg, annak jeleként, hogy Isten szövetséget kötött az emberrel, és ígéretet tett, hogy soha többé nem fogja özönvíz által elpusztítani a világot!

Noé az, aki a hite által megmenekült és akkor is bízott Istenben, amikor mindenki más elfordult tőle.

Mi is nyugodtan példát vehetünk Noétól, hiszen a hite mentette meg őt, és kérhetjük Istent, hogy ajándékozzon meg minket akkora hittel, mint neki volt!

Rejtvény:

☞	A	★	É	②	K	⑨	R	⑥	Z
*	Á	☞	F	③	L	⑩	S	*	Í
☞	B	☞	G	④	M	①	T	☞	ő
☞	C	☞	H	⑤	N	②	U	◆	Ö
☞	D	①	I	⑥	O	③	V		
☞	E	①	J	⑦	P	④	Y		

„⑩⑥①②*⑨②*⑤⑤*②☞④☞① ☞☞③⑤☞⑥☞④ ☞ ☞☞③☞☞②⑨☞,

☞⑥ ③☞⑩⑥ ☞ ①☞③☞ ☞ ⑩⑥◆②☞①⑩★☞⑤☞②, ④☞③⑤☞①

★⑤ ☞ ②①③*☞☞☞③ ②◆①◆②.”

Soltész Viktória

„Lépteim ösvényeidhez ragaszkodnak, nem inognak meg lépteim.”

(Zsolt. 17,5)

Tábori előkészületek

Zenés áhítat

(vasárnaponként 5 órakor)

Júl. 8. Tóth-Máthé Miklós szaval

Júl. 15. Karasszon Dezső orgonál

Júl. 22. Csűry Dániel blockflötéz, zongorázik és oboázik

Júl. 29. Vadász Attila orgonál

Aug. 5. Farkas Aliz orgonál

Aug. 12. Bessenyei Mihály és Nádasi Dorottya orgonál

Imádkozzunk...

- ♦ táborozásunkért,
- ♦ lelki feltöltődésért,
- ♦ a gyülekezet közösségéért.

Információ

Gyülekezeti honlapunk címe, melyen a Szivárvány is megtalálható:

www.refnagyerdo.hu

Kórházlelkészek:

Kenézy Kórház – 511-777/1943

Klinika – 411-600/4978 (üzenetrögzítő)

Méliusz Református Rádió – 88 MHz-en
URH sávban városon belül

Szivárvány –
a Debrecen-Nagyerdei Református Egyházközség hírlevele
4032 Debrecen, Bolyai u. 25. Telefon: (52) 410-811
Felelős kiadó: Püski Lajos Tördelés: Bene Lászlóné
Nyomda: REXPO Kft. Készült 500 példányban
15. évfolyam 7. szám, megjelenik havonta
Egyházközségünk számlaszáma: 11738008-20012917